

Pars prima de vniuerso

mentiri verbo suo licet multorum quodlibet eorum que dicit vel dixit possibile sit non esse verum. Causa autem in hoc est quoniam que admodum intentio vel demonstratio istius non cadit nisi super illud de duobus quod est verum. Similiter hec loquutio vel hoc verbum ipsius que est hoc est verum non potest esse falsum vel falsa licet falsum esse possit quod per eam significatur. Sed si falsum esset non significaretur per eam vel per illud. quanto fortius igitur verbum dei esse falsum non potest licet multa subsint ei que possibile est esse falsa. Evidentius autem erit inuentibus si dixerit de morte vel vita aliquis ita erit de isto cras demonstrato id quod erit de morte vel vita eius nescio tamen quid erit hoc est an morietur an viuat. Sed illud quod erit demonstrato. Vides hic manifeste quia non possum mentiri et verbum meum verum est quicquid accadat de morte vel vita eius. Sic verbum dei non cadit nisi super ea que vera sunt aut vere futura et preterita. Sicut audiuit de providentia ipsius et sicut hoc eodem verbo. scilicet hoc erit si aliud esse futurum de vita vel morte istius dicerem illud fore. Sic est et de verbo dei que tinus in rebus tam longe ab inuicem distantibus fas est vel dici vel inueniri similitudinem quia creator benedictus eodem verbo per omnia que dixit hoc esse futurum quod reuera est futurum dixisset illud ipsum non esse futurum si in veritate non esset futurum et illo unico verbo dicta sunt omnia que omnibus orationibus nostris dicibilia sunt.

Uia vero errorum que predicti tibi de
q dicibilibus et enuntiabilibus occasione habuisse videtur ex hoc quia innumerabilia fuerunt ab eterno et hoc per vias quas ostendam tibi. aut enim vera fuerunt veritate que erat et que erat in eis aut non. Si sic erat igitur veritas eorum et erat in eis erant igitur et ipsa. Quia in non entibus. nec veritas nec aliud esse possit. Si vero non erat veritas eorum nec erat in eis quomodo igitur vera erant ea veritate que nec erat nec erat in eis hoc enim ita dici videtur ac si diceretur quod aliquid erat album albedine que nec erat nec erat in eo. Nec minorem forte difficultatem habet sermo quo dicuntur vera esse ea que de futuro sunt siue sint necessaria siue contingentia. quomodo enim verum est solem esse orturum cras si veritas eius non est. Non ali-

tervt videtur quod si dicatur socrates est philosophus aut sapiens sapientia vel proba que non est. Quod si dixerit quia veritas illa futura est hoc est ac si diceretur quia socrates est sapiens sapientia que non dum est sed futura est. Si vero dixerit quia veritas illa est ubi ergo est. non potest dici quod in sole quoniam etiam si sol non esset dummodo cras esset orturus vera esset enuntiatio que diceretur cras orturus. Quod si voluerit de hoc calumniari quia sol est. et propter hoc habet veritas illius enuntiationis subiectum in quo sit et a quo sustentetur errat multum inbecillitate intellectus deseret enim enim ista solutio. Si dixeris ei aliquod dies preterit. que modo non est vel aliqua dies erit que non dum est manifestum est tibi quia neutra istarum enuntiationum habet subiectum quod sit. Quare non habet subiectum in quo sit veritas cum neutrius subiectum sit exagittati quidam vel huius vel similibus rationibus et inbecillitate intellectus deficientes ab inuentione veritatis et eiusdem ianuam tanquam ceci et errabundi non inuenientes dixerunt primam veritatem esse qua vera sunt omnia huiusmodi. hic autem error destruetur vijs que ostendat tibi hanc primam esse aut enim intelligunt quod prima veritate vera sunt omnia huiusmodi formaliter aut effectiue quod est dicere quoniam aut intelligunt quod per hoc nomen vera predicet prima veritas que non est nisi creator benedictus et tunc ponent eas ex necessitate in omni verbo aut intelligunt quod per hoc nomen vera predicet quidam effectus prime veritatis cadens super omnia vera que admodum lumen sparsum a sole super omnia illuminata ab ipso. Et manifestus est intelligentibus que veritas huiusmodi lux est intelligibilis ad virtutem nostram intellectiuam que admodum lux corporalis ad virtutem nostram visibilem et propter hoc omnem sol verum scibile est nobis quemadmodum solum lucidum actu visibilis luminatu visibile. Necessitate igitur hunc ponere prime veritatis essentiam secundum intentionem hanc in omnino non entibus. quoniam innumerabiles substantie tam corporales quam spirituales ut anime humane et passiones earum habitus future sunt et nec dum tamen verum est de qualibet earum. quoniam hec res erit quantumque earum demonstrata habere aut forte nihil est quoniam subiectum huiusmodi enuntiationis non est neque predicatum fore enim predicat esse quod non dum est. Sed neque compositio est subiecti et predicati non entia enim illa nullomodo conuicta sunt per conuictionem reali et secundum veritatem imo reuera diuisa